Dosarul nr. 2c-2158/2025
2-25158136-12-2c-11112025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

20 februarie 2026 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Galina Ciobanu, examinând, în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de „PASĂRE ARGINTIE" S.R.L. împotriva „ENTEGRA PLUS" S.R.L. privind încasarea datoriei, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanților la proces:

La 11 noiembrie 2025, „PASĂRE ARGINTIE" S.R.L. a depus prin intermediul avocatului Bajoreanu Eugeniu, cerere de chemare în judecată împotriva „ENTEGRA PLUS" S.R.L. privind încasarea datoriei, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a invocat că, la data de 20 octombrie 2023, Pasăre Argintie SRL în calitate de prestator a prestat servicii acordate cu tractorul, iar Entegra Plus SRL în calitate de beneficiar a recepționat în totalitate și fără obiecții serviciile prestate în sumă totală de 42 000 lei. Părțile au semnat factura fiscală nr. EA***** din 20 noiembrie 2023 fapt confirmat și indicat în textul facturii „aplicată semnătura electronică de către beneficiar 01.11.2023 director *****". Beneficiarul s-a obligat să achite costul serviciilor în termen de 7 zile de la data semnării facturii fiscale. Potrivit actului de verificare din 03 februarie 2025, suma datoriei constituie 42 000 lei. Prestatorul și-a îndeplinit pe deplin și în modul corespunzător obligațiile sale, fapt demonstrat prin semnarea facturilor fiscale eliberate de beneficiar. Or, facturile fiscale sunt documente contabile de strictă evidență care atestă operațiunea economico-financiară precum și apariția obligației de plată. Factura a fost semnată fără obiecții de către pârât, ceea ce atestă fără dubiu îndeplinirea lucrărilor în volum deplin, în modul corespunzător. Astfel, între agenții economici a fost stabilită o relație de parteneriat și de colaborare de încredere, circumstanța care a permis fără careva rezerve să presteze serviciile cu achitare ulterioară.

Indică reclamanta că, la data de 14 august 2025 pârâtul a fost notificat despre faptul neexecutării obligației de plată și a fost prevenit despre ultima modalitate de a soluționa

amiabil litigiul. Însă notificările au rămas nesoluționate, iar datoria neachitată. Pentru neachitarea datoriei la data scadentă, pârâtului i-a fost calculată potrivit art. 874 și 942 al Codului civil dobânda de întârziere în mărime de 11 525,26 lei. Reieșind din faptul că pârâtul nu a achitat până la acest moment, este cert faptul că încasarea acesteia este imposibilă pe cale amiabilă, iar unica soluție legală este doar adresarea în instanța de judecată și încasarea forțată a sumei datorate.

Invocă partea reclamantă că, potrivit art. 1375 alin. (1) Cod civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuția convenită.

Iar art. 1376 alin. (1) prevede că, plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor.

Articolul 858 Cod civil, care prevede, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Articolul 861 alin. (2) Cod civil, stipulează că dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie să execute obligația în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului. Introducerea acțiunii în justiție față de debitor se asimilează cererii de executare din partea creditorului.

Potrivit art. 901 alin. (1) Cod civil, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; b) să suspende executarea obligației corelative; c) să reducă obligația sa corelativă; d) să recurgă la rezoluțiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare. (5) Neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligației

Articolul 942 prevede că, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui

rata prevăzută la. art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

Conform art. 96 alin.(1) și (1^1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată de avocat.

Iar conform p. 21 al Hotărârii CSJ cu privire la practica aplicării de către instanțele de judecată a legislației despre încasarea cheltuielilor de judecată în cauzele civile nr. 25 din 28 iunie 2004 (cu modificările ulterioare), pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

Reieșind din cele expuse și în conformitate cu prevederile legale menționate mai sus, reclamanta solicită:

- admiterea acțiunii;
- încasarea de la „Entegra Plus” SRL în beneficiul „Pasăre Argintie” SRL a datoriei în mărime de 39 490 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 11 525,26 lei;
- cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 7 000,00 lei;
- taxei de stat în mărime de 2 150,00 lei și taxei de timbru 200,00 lei.

Acțiunea a fost acceptată în procedura scrisă, care se examinează fără prezența participanților la proces, conform art. 276^2 din Codul de procedură civilă, prin încheierea din 11 noiembrie 2025 (f.d. 21-21 verso).

Partea reclamantă și partea pârâtă au fost notificate despre examinarea cauzei în procedura scrisă (f.d. 22, 23, 25).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 decembrie 2025, s-a dispus transmiterea cauzei civile nr. 2c-2158/2025 (2-25158136-12-2c-11112025), intentată la cererea de chemare în judecată depusă de „PASĂRE ARGINTIE” S.R.L. împotriva „ENTEGRA PLUS” S.R.L. privind încasarea datoriei, încasarea dobânzii de

întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată, *judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Centru – Cazacu Grigorii, în vederea soluționării chestiunii de conexare* cu cauza civilă nr. 2-20740/25 (2-25140135-12-2-02102025) intentată la cererea de chemare în judecată depusă de „ENTEGRA PLUS" S.R.L. împotriva lui „Pasăre Argintie" S.R.L., privind constatarea și obligarea pârâtului la remedierea viciilor ascunse rezultate din executarea lucrărilor, suspendarea obligației reclamantului de a achita factura în sumă de 42 000 lei până la înlăturarea viciilor, dispunerea măsurii asigurătorii de interzicere a urmăririi silite sau transmiterii către terți a creanței pretinse, obligarea pârâtului la compensarea cheltuielilor suportate la remedierea viciilor ascunse și obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată. (f.d. 28-30)

Prin încheierea protocolară emisă de judecătorul Cazacu Grigorii în cadrul ședinței din 15 decembrie 2025, s-a dispus transmiterea spre conexare într-un singur proces dosarul civil nr. 2-20740/25 (nr. 2-25140135-12-2-02102025) la acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Entegra Plus" împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Pasăre Argintie" cu privire la constatarea și obligarea pârâtului și compensarea cheltuielilor de judecată cu dosarul civil nr. 2c-2158/25 (2-25158136-12-2c-11112025) la acțiunea intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Pasăre Argintie" împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Entegra Plus", aflat în procedura de examinare a completului de judecată judecător Galina Ciobanu.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 13 ianuarie 2026, s-a dispus respingerea conexării cauzei civile *nr. 2-20740/25 (2-25140135-12-2-02102025)*, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de „ENTEGRA PLUS" S.R.L. împotriva lui „Pasăre Argintie" S.R.L., privind constatarea și obligarea pârâtului la remedierea viciilor ascunse rezultate din executarea lucrărilor, suspendarea obligației reclamantului de a achita factura în sumă de 42 000 lei până la înlăturarea viciilor, dispunerea măsurii asigurătorii de interzicere a urmăririi silite sau transmiterii către terți a creanței pretinse, obligarea pârâtului la compensarea cheltuielilor suportate la remedierea viciilor ascunse și obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, *aflată în procedura judecătorului Cazacu Grigorii*, cu cauza civilă *nr. 2c-2158/2025 (2-25158136-12-2c-11112025)*, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de „PASĂRE ARGINTIE" S.R.L. împotriva „ENTEGRA PLUS" S.R.L. privind încasarea datoriei, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată, *aflată în procedura judecătorului Ciobanu Galina.* (f.d. 35-38)

La 20 ianuarie 2026, prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală, partea pârâtă „Entegra Plus" SRL a depus referință. (f.d. 43-44)

În susținerea referinței, s-a indicat că la data de 20 februarie 2023, între părți s-a convenit executarea lucrărilor de trasare cablu optic cu tractorul. Lucrările au fost

efectuate, începând cu luna octombrie 2023, de către reprezentantul reclamantului, dl. *****, cu tractorul marca Fendt. Ulterior, au fost constatate vicii ascunse: cablul optic nu a fost îngropat la adâncimea minimă necesară, fapt ce a cauzat rupturi repetate și întreruperi ale serviciului. Aceste deficiențe au fost semnalate încă din 21 aprilie 2024, prin discuții telefonice și transmiterea de fotografii și mesaje. Din cauza acestor neregularități, pârâtul a fost nevoit să suporte, pe cont propriu, cheltuieli pentru remedierea incidentelor, anexând dovezile corespunzătoare.

Invocă că, în baza art. 914 Cod civil, pârâtul are dreptul să suspende plata obligației până la remedierea neconformităților. Factura de 42 000,00 lei a fost reținută ca garanție a executării corespunzătoare a serviciului.

În temeiul art. 117 și 119 Cod de procedură civilă, în vederea dovedirii cheltuielilor suplimentare suportate pentru înlăturarea viciilor, pârâtul prezintă probe, constând în: facturi fiscale din partea altor agenți economici care au executat lucrările de remediere (*****; act de recepție lucrări cu prestatorul de servicii *****; scrisoare de informare a reclamantului despre depistarea viciilor ascunse și suportarea cheltuielilor suplimentare de remediere; fotografii, ce demonstrează informarea reclamantului despre depistarea neajunsurilor și necesitatea remedierii lucrărilor. Aceste documente confirmă caracterul obiectiv al viciilor constatate, cât și valoarea cheltuielilor suportate la remedierea neajunsurilor, despre care reclamantul a fost informat prin scrisoarea cu nr. 06-S din 10 septembrie 2025. Reieșind din cele expuse, solicită admiterea prezentei referințe, cu anexarea ei și a tuturor actelor acesteia la materialele cauzei; respingerea cererii de chemare în judecată, în partea sumelor invocate în cerere, ca fiind neîntemeiată, din motivele expuse în contextul referinței; suspendarea obligației pârâtului de a achita factura în sumă de 42 000,00 lei până la înlăturarea viciilor.

Aprecierea judecătorului:

Examinând unipersonal cauza în procedură scrisă, studiind cererea de chemare în judecată și referința părții pârâte, cercetând materialele cauzei, în raport cu normele legale aplicabile speței, judecătorul consideră acțiunea întemeiată și pasibilă de a fi admisă, din următoarele considerente.

În susţinerea soluției de admitere a acțiunii, judecătorul reține că, potrivit articolului 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretenţiile şi obiecțiile părţilor, precum şi altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit articolului 118 alin. (1) al Codului de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform articolului 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit articolului 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Potrivit art. 240 alin. (1) al Codului de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art. 276^2 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Obiectul raportului juridic litigios îl formează neexecutarea de către „ENTEGRA PLUS” S.R.L. a obligației de plată a serviciilor recepționate în baza facturilor fiscale.

La caz, judecătorul consideră relevante prevederile art. 992 alin. (1) din Codul civil, conform cărora, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

În conformitate cu art. 316 alin. (1) al Codului civil, actul juridic poate fi încheiat verbal, în scris sau în formă autentică.

Potrivit art. 858 alin. (1) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Reglementări similare fiind prescrise şi în dispozițiile art. 774, 775, 776 din Codul civil, stipulând că, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii, iar debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligației. În virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

În conformitate cu prevederile art. 1375 alin. (1)-(2) al Codului civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuția convenită. Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.

Reieșind din conținutul acțiunii, partea reclamantă indică că, la 20 octombrie 2023, „Pasăre Argintie" S.R.L., în calitate de prestator, a prestat servicii acordate cu tractorul, iar „Entegra Plus" S.R.L., în calitate de beneficiar, a recepționat în totalitate și fără obiecții serviciile prestate în sumă totală de 42 000,00 lei.

Astfel, beneficiarul s-a obligat să achite costul serviciilor în termen de 7 zile de la data semnării facturii fiscale.

Însă, dat fiind faptul că, „Entegra Plus" S.R.L. nu și-a executat corespunzător obligația corelativă de achitare integrală a prețului, s-a format o datorie față de prestator în valoare totală de 42 000,00 lei.

Potrivit prevederilor art. 93 alin. (16) din Codul fiscal, factură fiscală este formularul tipizat de document primar cu regim special, pe suport de hârtie sau în formă electronică, prezentat cumpărătorului (beneficiarului) la livrare de mărfuri, servicii.

Conform art. 108 alin. (5) din Codul fiscal, dacă factura fiscală este eliberată sau plata este primită până la momentul efectuării livrării, data livrării se consideră data eliberării facturii fiscale sau data primirii plății, în dependență de ce are loc mai înainte.

Așadar, din actele cauzei se atestă că, în temeiul facturii fiscale Seria nr. EA***** din 20 octombrie 2023, semnate electronic atât de „Pasăre Argintie" S.R.L. (directorul Scutaru Mihail), cât și de „Entegra Plus" S.R.L. (directorul *****), prima a prestat servicii cu tractorul (f.d. 12), iar potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce din 3 februarie 2025, suma datoriei față de „Pasăre Argintie" S.R.L., reprezintă 42 000,00 lei, neachitată la data indicată (f.d. 11), fapt ce atestă că între părțile litigante au fost stabilite relații obligaționale.

În acest context, judecătorul menționează că, factura fiscală reprezintă un document contabil primar cu regim special, care în conformitate cu art. 3 alin. (1) al Legii contabilității și Hotărârii Guvernului nr. 294, reprezintă confirmarea documentară și care justifică efectuarea operațiunii economice, acordă dreptul de a efectua sau certifica producerea unui eveniment.

Concomitent, judecătorul a stabilit că, factura fiscală specificată supra nu a fost contestată de către partea pârâtă, ba chiar mai mult, aceasta a fost semnată de către administratorului „Integra Plus" S.R.L. – *****, fiind aplicată semnătura electronică.

Este de menţionat faptul că, în lipsa unor probe contrare, actul juridic, la caz factura fiscală sus-menționată, produce efecte juridice pentru semnatar, generând obligația pentru

„Entegra Plus” S.R.L. de a achita suma indicată în acestea.

În acest context se reține că, potrivit art. 309 alin. (3) din Codul civil, actul juridic bilateral este manifestarea de voință concordantă a două părţi.

Conform prevederilor art. 312 al Codului civil, consimțământul este manifestarea, exteriorizată, de voință a persoanei de a încheia un act juridic și este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenția de a produce efecte juridice şi nu este viciat.

Astfel, obligația trebuie executată cu bună-credință, buna-credință fiind o cerință legală, potrivit căreia părțile contractante trebuie să-şi execute obligațiile asumate astfel încât efectele contractului să corespundă, în cel mai înalt grad, voinței lor reale.

Distinct de cele menţionate, în speță se va reitera că, obligația este un raport juridic de drept civil în care o parte, numită creditor, are posibilitatea de a pretinde celeilalte părţi, numită debitor, să execute o prestație sau mai multe prestații ce pot fi de a da, a face sau a nu face, de regulă, sub sancțiunea constrângerii de stat.

Mai mult că, pentru existența raportului obligațional urmează a fi întrunite cele trei elemente esențiale și anume, părțile (creditorul – subiectul activ și debitorul – subiectul pasiv), conținutul raportului obligațional, ce constă în toate drepturile de creanță şi obligațiile corelative care aparțin sau incumbă subiectelor sale și obiectul raportului juridic de obligații, ce reprezintă conduita concretă la care este îndreptățit subiectul activ şi de care este ținut subiectul pasiv.

Raportând prevederile legale citate supra la circumstanțele cauzei, judecătorul constată că, factura fiscală Seria nr. EA***** din 20 octombrie 2023, corespunde condițiilor de valabilitate ale actului juridic, totodată întrunește cele trei elemente esențiale ale raportului juridic obligațional, inclusiv și obiectul raportului juridic, ce reprezintă obligația debitorului „Entegra Plus” S.R.L., de a achita suma pentru prestația obținută, or, probe contrare în acest sens nu au fost prezentate.

Prin urmare, judecătorul reține că, partea pârâtă nu a achitat costul prestării serviciilor, astfel soldul datoriei de bază scadentă constituind suma de 42 000,00 lei, fapt confirmat prin actul de verificare din 3 februarie 2025 și factura fiscală semnată de către „Entegra Plus” S.R.L. și „Pasăre Argintie” S.R.L.

Tot aici, se reține că deși conform actelor prezentate suma datoriei constituie 42 000,00 lei, prin cererea de chemare în judecată, partea reclamantă solicită încasarea datoriei în mărime de 39 490,00 lei.

Astfel, conform art. 60 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească nu este în drept să modifice din oficiu temeiul sau obiectul acţiunii.

Potrivit art. 166 alin. (1) al Codului de procedură civilă, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau

inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.

Judecătorul atestă, că prevederile menționate mai sus, reflectă caracterul devolutiv (limitele de expunere) al unui proces civil, unde concluziile instanței trebuie să vizeze strict temeiurile invocate în acțiune, obiectul și părțile acestui proces.

În acest sens, dat fiind faptul că, „ENTEGRA PLUS" S.R.L. nu și-a executat obligațiile asumate prin semnarea facturii fiscale, judecătorul consideră necesar de a admite cerința de încasare de la „ENTEGRA PLUS" S.R.L. în beneficiul „PASĂRE ARGINTIE" S.R.L., a datoriei în sumă de 39 490,00 lei.

Totodată, judecătorul reține că, partea pârâtă, prin referința depusă, în susținerea poziției de respingere a acțiunii a invocat faptul că ulterior, după lucrările efectuate de către reprezentantul reclamantului, cu tractorul, au fost constatate vicii ascunse: cablul optic nu a fost îngropat la adâncimea minimă necesară, fapt ce a cauzat rupturi repetate și întreruperi ale serviciului. Aceste deficiențe au fost semnalate încă din 21 aprilie 2024, prin discuții telefonice și transmiterea de fotografii și mesaje. Din cauza acestor neregularități, pârâtul a fost nevoit să suporte, pe cont propriu, cheltuieli pentru remedierea incidentelor fapt confirmat prin actele anexate. Invocă pârâta că, aceste documente confirmă caracterul obiectiv al viciilor constatate, cât și valoarea cheltuielilor suportate la remedierea neajunsurilor, despre care reclamantul a fost informat prin scrisoarea cu nr. 06-S din 10 septembrie 2025. Astfel, menționează că în baza art. 914 Cod civil, pârâtul are dreptul să suspende plata obligației până la remedierea neconformităților. Respectiv, factura de 42 000,00 lei a fost reținută ca garanție a executării corespunzătoare a serviciului.

Așadar, la caz, judecătorul apreciază critic argumentele părții pârâte aduse în susținerea poziției sale, or, se constată că, la 20 octombrie 2023, pârâtul a semnat factura fiscală și a recepționat serviciile fără a formula rezerve. Conform regulilor generale ale obligațiilor, acceptarea prestației fără obiecții exclude posibilitatea suspendării plății în lipsa unei notificări imediate și oficiale.

Mai mult, se impune a fi notat că, partea pârâtă invocă semnalarea deficiențelor în luna aprilie 2024, prin mijloace informale (discuții telefonice, fotografii), iar notificarea scrisă a fost transmisă abia la 10 septembrie 2025. Or, această conduită contravine obligației de a informa prestatorul „de îndată" despre viciile ascunse, prevăzută de art. 907 al Codului civil. Respectiv, lipsa unei notificări oficiale și în termen rezonabil face ca invocarea prevederilor art. 914 din Cod civil, să fie nefondată.

În același sens, judecătorul reține că, factura fiscală nu are natura juridică a unei garanții, ci reprezintă un titlu de creanță certă, lichidă și exigibilă, iar reținerea unilaterală a sumei de 42 000,00 lei, fiind invocate prevederile legale menționate supra, nu are temei

contractual sau legal.

Totodată, se menționează că, facturile emise de terți (***** etc.), anexate la referința depusă de partea pârâtă (f.d. 66-68), nu pot fi opuse reclamantei, în lipsa unei constatări oficiale care să ateste că deficiențele menționate provin din executarea inițială de către reclamantă, or, pârâtul nu a solicitat prestatorului remedierea lucrărilor, ci a ales să contracteze alte firme, ceea ce nu exonerează partea de obligația de plată. Prin urmare, argumentele pârâtei expuse în referință sunt neîntemeiate, întrucât notificarea viciilor a fost tardivă și informală, iar reținerea achitării sumei în baza facturii ca „garanție" nu are suport legal, dat fiind faptul că cheltuielile suplimentare au fost asumate unilateral de către partea pârâtă. Concomitent, referitor la restul actelor prezentate de către pârâtă odată cu depunerea referinței (f.d. 54-61; 62-65; 69-73), acestea nu pot fi apreciate ca pertinente și concludente, fiind irelevante circumstanțelor descrise supra și care nu combat argumentele expuse în acțiunea înaintată de reclamantă și probele administrate.

Respectiv, obligația de plată a sumei datorate în temeiul facturii eliberate pentru suma de 42 000,00 lei rămâne certă și exigibilă, iar invocarea de către partea pârâtă a prevederilor art. 914 al Codului civil, nu poate justifica suspendarea plății.

Referitor la cerința înaintată de „PASĂRE ARGINTIE" S.R.L., privind încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 11 525,26 lei, judecătorul o consideră întemeiată din următoarele considerente.

La caz, se remarcă că, pârâta „Entegra Plus" S.R.L. nu a prezentat instanţei probe incontestabile, pertinente şi admisibile în sensul art. 121 şi 122 din Codul de procedură civilă, care ar combate argumentele invocate și probele prezentate de reclamantă, or, conform art. 118 alin. (1) al Codului de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu prevederile art. 942 alin. (1), (2) din Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobânda de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligaţia pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

Potrivit art. 874 alin. (1) al Codului civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de

bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin. (2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

În aceste circumstanțe, dat fiind faptul că s-a stabilit cu certitudine că, partea pârâtă nu și-a onorat obligațiile sale pecuniare, beneficiind integral de executarea corespunzătoare din partea reclamantei, pârâta urmează a fi obligată să achite și dobânda de întârziere.

Astfel, examinând calculul dobânzii de întârziere prezentat de partea reclamantă (f.d. 19), judecătorul consideră necesar de a încasa din contul părții pârâte în beneficiul părții reclamante dobânda de întârziere, calculată pentru perioada 01.11.2023 – 06.11.2025, în mărime de 11 525,26 lei.

De asemenea, se atestă că, prin cererea de chemare în judecată, partea reclamantă a solicitat compensarea din contul părții pârâte a cheltuielilor de judecată, formate din taxa de stat în mărime de 2150,00 lei, taxa de timbru în sumă de 200,00 lei achitate la depunerea cererii de chemare în judecată și cheltuieli de asistență juridică în cuantum de 7000,00 lei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) al Codului de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretenţiile reclamantului.

Potrivit cu art. 82 Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform pct. 1.1.3. din Anexa nr.1 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, […] cuantumul taxei de stat pentru cererile de chemare în judecată, privitor la litigiile cu caracter patrimonial, dacă valoarea acţiunii este de 50001–1500000 lei […] constituie 2050 lei + 3% din valoarea acţiunii care depășește 50001 lei.

În conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, (1) Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice şi juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum şi pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac. (2) Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie, cu excepţia cazurilor prevăzute de prezenta lege. (3) Prin derogare de la alin.(1), nu se percepe taxă de timbru de la autoritățile şi instituțiile publice în acţiunile care au ca obiect încasarea unor sume de bani la bugetul public naţional. (4) Taxa de timbru constituie 200 de lei. *Notă*: Se declară neconstituțional textul „Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.” din teza întâi şi textul „şi nici nu se

compensează din contul părții care a pierdut procesul” din teza a doua a art.2 alin.(2) conform Hot. Curţii Constituţionale nr.20 din 26.09.2024, în vigoare 26.09.2024.

Din actele cauzei, se atestă că, prin ordinul de plată nr. 1 din 14 august 2025 se confirmă că, reclamanta „Pasăre Argintie” S.R.L., la depunerea acțiunii, a achitat taxa de timbru în mărime de 200,00 lei, iar prin ordinul de plată nr. 1 din 14 august 2025 se confirmă că, „Pasăre Argintie” S.R.L. la depunerea acțiunii a achitat taxa de stat în mărime de 2 150,00 lei. (f.d. 2, 3)

Pornind de la temeinicia pretențiilor patrimoniale invocate, judecătorul consideră necesar de a încasa din contul părții pârâte în beneficiul părții reclamante cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în mărime de 2086,43 lei și taxa de timbru în sumă de 200,00 lei, iar în total suma de 2286,43 lei.

Totodată, se atestă că, suma de 63,57 lei achitată cu titlu de taxă de stat, a fost achitată în surplus față de obligația legală, reieșind din valoarea acțiunii.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi orarul timpului aferent acestora.

Așadar, judecătorul atestă că, interesele părții reclamante, în cadrul prezentului proces, au fost reprezentate de avocatul Bujoreanu Eugeniu, fapt ce se confirmă prin mandatul avocațial nr. 2380525 din 26 august 2025. (f.d. 7)

Respectiv, reprezentantul părții reclamante pretinde încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 7000,00 lei, făcând trimitere la bonul de plată nr. 1 din 14 august 2025, anexat la materialele cauzei, care confirmă achitarea sumei pentru serviciile avocatului. (f.d. 8).

Prin urmare, judecătorul consideră necesar de a admite cerința privind încasarea în beneficiul reclamantei a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 7000,00 lei, ca fiind reale, necesare şi rezonabile.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată investită cu examinarea litigiului deferit

judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părți și cercetate în cadrul examinării cauzei, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1), sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună și se prezintă de către părți.

Sintetizând cele elucidate și constatate, judecătorul ajunge la concluzia de admitere integrală a cererii de chemare în judecată depusă de „PASĂRE ARGINTIE" S.R.L. împotriva „ENTEGRA PLUS" S.R.L. privind încasarea datoriei, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 94, art. 238-241 și art. 276^2 - 276^4 din Codul de procedură civilă, judecătorul,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă „PASĂRE ARGINTIE" S.R.L. împotriva „ENTEGRA PLUS" S.R.L. privind încasarea datoriei, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la „ENTEGRA PLUS" S.R.L. în beneficiul „PASĂRE ARGINTIE" S.R.L. datoria ce rezultă din facturile fiscale în mărime de 39 490,00 (treizeci și nouă mii patru sute nouăzeci) lei; dobânda de întârziere în sumă de 11 525,26 (unsprezece mii cinci sute douăzeci și cinci lei și 26 bani) lei; cheltuielile de asistență juridică în mărime de 7000,00 lei (șapte mii) lei și cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat și taxa de timbru în sumă totală de 2286,43 (două mii două sute optzeci și șase lei și 43 bani) lei, *iar în total suma de 53 301,69 (cincizeci și trei mii trei sute unu lei și 69 bani) lei.*

În rest, pretențiile din acțiune, în partea în care excedă cuantumul taxei de stat dispuse spre încasare prin prezenta hotărâre, se resping ca fiind neîntemeiate, or, suma de 63,57 lei a fost achitată în surplus.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător Galina CIOBANU